

TRACE

**Traditional Children's Stories for a common
Future**

Το κορίτσι - βατράχι

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Κάποτε ζούσαν ένας σύζυγος και μια σύζυγος που είχαν σχεδόν γεράσει αλλά ήταν ακόμη άτεκνοι. Απελπισμένοι για παιδί, πάντα συνήθιζαν να προσεύχονται στο Θεό να τους δώσει ένα. Μόλις πήγαν σε ένα γεύμα για να γιορτάσουν, για ακόμη μια φορά προσευχήθηκαν στο Θεό για να τους παραχωρήσει ένα παιδί, ακόμη κι αν έμοιαζε με βατράχι. Μετά την επιστροφή τους στο σπίτι, η γυναίκα αισθάνθηκε ότι ήταν έγκυος και εννέα μήνες αργότερα γεννήθηκε ένα τι!?

Ένας βάτραχος!

Παρ' όλα αυτά, η Froggy ήταν η υπερηφάνεια και η χαρά τους. Το μικρό ήταν πάντα έξω στον αμπελώνα, και σπάνια θα ερχόταν σπίτι. Καθώς ο ηλικιωμένος πατέρας ήταν πάντα απασχολημένος δουλεύοντας στο αμπέλι, η σύζυγός του συνήθιζε να του φέρνει το γεύμα κάθε μέρα.

Αλλά η σύζυγος μεγάλωσε κι αυτή και μια μέρα άρχισε να παραπονιέται: «Δεν μπορώ να κουνήσω τα άκρα μου, πόσο μάλλον να πάω το γεύμα στο σύζυγό μου. Τα πόδια μου δεν με κρατάνε πια». Η κόρη τους βάτραχος, στα δεκατέσσερα πια, μόλις είχε έρθει από έξω και είπε:

«Μητέρα, βλέπω ότι μεγαλώνεις, δεν μπορείς να περπατήσεις ούτε να φέρεις το γεύμα στον πατέρα. Επίτρεψέ μου να πάω το μεσημεριανό σ' αυτόν».

Η μητέρα απάντησε: «Αγαπημένη μου κόρη-βατράχι, πώς θα μπορούσες να πιάς το γεύμα σε αυτόν αφού δεν μπορείς να το μεταφέρεις, γιατί δεν έχεις ούτε χέρια για να κρατήσετε την κατσαρόλα».

Η κόρη απάντησε «ναι, αλλά μπορώ να τα καταφέρω. Απλά πρέπει να ανεβάσεις την κατσαρόλα στην πλάτη μου και να τη δέσεις στα πόδια μου. Μην ανησυχείς».

«Ας προσπαθήσουμε λοιπόν, να δούμε αν μπορείς να το κάνεις», είπε η μητέρα και στη συνέχεια φόρτωσε την κατσαρόλα πάνω στην πλάτη του βατραχιού, την έδεσε στα πόδια της και την έστειλε.

Η Froggy τόλμησε τη μεταφορά της κατσαρόλας, αλλά όταν έφτασε στην πόρτα του κήπου, δεν μπορούσε να την ανοίξει ούτε και να φτάσει στον πατέρα της, γι' αυτό τον φώναξε. Ο πατέρας ήρθε, πήρε την κατσαρόλα από την Froggy και έφαγε γεύμα. Τότε η Froggy του ζήτησε να την πάρει και να την βάλει σε μια κερασιά. Όταν το έκανε, τραγούδησε κι η φωνή της αντηχούσε παντού τόσο όμορφα σαν να ήταν τραγούδι νεράιδας.

Έτυχε ο γιος του βασιλιά να βρεθεί κοντά στο δάσος για κυνήγι και να ακούσει το τραγούδι της. Όταν το τραγούδι σταμάτησε, πλησίασε τον ηλικιωμένο άντρα και τον ρώτησε ποιος τραγουδούσε τόσο όμορφα. Ο ηλικιωμένος απάντησε ότι δεν ήξερε κι ότι δεν έβλεπε και δεν άκουγε κανέναν παρά μόνο τα κοράκια που πετούσαν πάνω από αυτόν.

«Ω, πες μου, όποιος κι αν είναι. Αν είναι παιδί, θα γίνει σύντροφος μου, αν είναι κορίτσι, θα γίνει η αγαπημένη μου», είπε ο πρίγκιπας. Αλλά ο ηλικιωμένος φοβόταν να αποκαλύψει την αλήθεια και συνέχισε να λέει δε γνώριζε κάτι.

Και έτσι ο γιος του βασιλιά επέστρεψε στο σπίτι. Την επόμενη μέρα η Froggy μετέφερε ξανά το γεύμα στον ηλικιωμένο πατέρα της, και εκείνος πάλι την έβαλε στο κερασιά, και πάλι τραγουδούσε θεϊκά. Και ο γιος του βασιλιά πήγε πάλι να κυνηγήσει κοντά για να ακούσει το τραγούδι και να δει τον τραγουδιστή.

Η Froggy ήταν πάνω σε μια κερασιά και τραγουδούσε κι όλη η κοιλάδα πλημμύρισε με το τραγούδι της. Με το που τελείωσε το τραγούδι ο γιος του βασιλιά ρώτησε ξανά τον ηλικιωμένο ποιός ήταν ο τραγουδιστής. Ο ηλικιωμένος του είπε ότι ήξερε.

«Και ποιός σου έφερε το γεύμα σου;» ρώτησε ο πρίγκιπας. «Το έφτιαξα», απάντησε ο πατέρας, «όταν πήγα σπίτι μου χτες, ήμουν τόσο κουρασμένος που δεν μπορούσα να φάω, έτσι σήμερα έφερα το μεσημεριανό μαζί μου.»

Ο πρίγκιπας είπε: «Αυτό το τραγούδι συγκλονίζει την καρδιά μου. Κύριε, θα πρέπει να γνωρίζεις ποιός τραγουδά, πες μου. Αν είναι ένα παιδί, θα γίνει σύντροφος μου, αν είναι κορίτσι, θα γίνει η αγαπημένη μου.»

Τελικά, ο ηλικιωμένος μίλησε,

«θα σου το έλεγα, αλλά θα ντροπιαζόμουν και θα θύμωνες μαζί μου» Ο πρίγκιπας ήταν επίμονος:

«Μη φοβάσαι, απλά πες μου.»

Έτσι, ο γέρος του είπε ότι τραγουδούσε ένα βατράχι κι οτι ήταν η κόρη του.

«Πες της να κατέβει» (είπε ο πρίγκιπας)

Η Froggy κατέβηκε από το δέντρο και τραγούδησε για άλλη μια φορά. Η καρδιά του γέμισε χαρά, κι ο νεαρός άνδρας της είπε: «Γίνε η αγαπημένη μου. Αύριο, οι αγαπημένες των αδελφών μου θα έρθουν στο κάστρο.

Ο αδελφός στον οποίο η αγαπημένη του θα φέρει το πιο όμορφο λουλούδι θα δοθεί το βασίλειο από τον βασιλιά. Θα έρθεις και εσύ, ως αγαπημένη μου και θα φέρεις το λουλούδι της επιλογής σου;»

Η Froggy απάντησε: «Θα είμαι εκεί όπως το επιθυμείς, αλλά πρέπει να στείλετε ένα λευκό κόκκορα για μένα για να έρθω. Πήγε στο σπίτι και έστειλε ένα λευκό κόκκορα για αυτήν.

Εκείνη γύρισε προς τον Ήλιο για βοήθεια, ζητώντας ένα φόρεμα από ηλιαχτίδες (φως του ήλιου). Την επόμενη μέρα πήρε το φόρεμα από ηλιαχτίδες (το φως του ήλιου) μαζί της και ανέβηκε στον κόκκορα. Όταν έφτασε στους φρουρούς στην πύλη της πόλης δεν την άφησαν να περάσει, αλλά απείλησε οτι θα παραπονεθεί στο γιο του βασιλιά σχετικά με αυτούς, της το επέτρεψαν. Μόλις βρέθηκε μέσα στην πόλη, ο κόκκορας μεταμφιέστηκε σε μια λευκή νεράιδα, και η Froggy έγινε το πιο όμορφο κορίτσι στον κόσμο, σε ένα φόρεμα από το φως του ήλιου. Το λουλούδι που είχε επιλέξει ήταν ένα κλωνάρι σιταριού, και έτσι περπάτησε στο παλάτι του βασιλιά.

Ο βασιλιάς πρώτα πλησίασε του μεγαλύτερου γιου του την αγαπημένη, ρωτώντας την τι λουλούδι είχε φέρει Αυτή του έδειξε ένα άγριο τριαντάφυλλο. Μετά ο βασιλιάς πήγε στην αγαπημένη του του δεύτερου γιου της, ρωτώντας την τι λουλούδι είχε φέρει και του έδειξε ένα γαρύφαλλο. Ο βασιλιάς γύρισε στην αγαπημένη του νεότερου γιου της, και βλέποντάς της να κρατάει ένα κλωνάρι σιταριού, της είπε: «Έχεις φέρει το καλύτερο και το πιο χρήσιμο λουλούδι από όλα, κάτι αποδεικνύει ότι ξέρεις ότι δεν υπάρχει ζωή χωρίς σιτάρι και ότι θα βασιλεύσεις με μεγάλη ικανότητα. Τι ανάγκη να έχουμε από άλλα λουλούδια και από μεγαλοπρέπεια ;! Παντρεύεσαι το νεώτερο από τους γιους μου, του οποίου είσαι η αγαπημένη και σ' εκείνον θα δώσω τη βασιλεία μου".

Και έτσι η Froggy έγινε η βασίλισσα.